

LE ENO JE POTREBNO

SPODBUDA

Dragi moji!

Vstopamo v mesec november, ko se spominjamo vseh naših pokojnih sorodnikov in prijateljev. Za njih darujemo naše molitve, svete maše, odpustke in obiskujemo njihove grobove. Na ta način izražamo ljubezen do njih in vero, da jim lahko pomagamo, da bi se čimprej očistili vsakega greha in da bi gledali Boga »iz obličja v obličje«. Za spodbudo k molitvi Vam posredujem pismo vašega najboljšega Prijatelja.

»Dragi prijatelj, ki bereš to pismo. Kako si? Pišem ti, da ti povem, kako zelo me skrbi zate in kako zelo te imam rad. Včeraj sem te videl govoriti s prijatelji in ves dan sem čakal v upanju, da boš prišel in preživel nekaj časa tudi z mano. Ko se je zvečerilo, sem ti poslal najlepši sončni zahod in lahki veter, da bi se odpočil. Čakal sem in čakal, pa nisi prišel ...

To me je zelo prizadelo, ampak imam te še vedno rad, ker sem tvoj prijatelj. Brezpogojno rad. Sinoči sem te opazoval med spanjem in želel sem si pobožati te po čelu, zato sem razlil lunine žarke po blazini in tvojem obrazu. Spet sem čakal, saj sem si želel pogovora s tabo. Ko bi le vedel, koliko darov imam zate ...

Zjutraj si se zbudil pozno in naglo odšel, ne da bi še enkrat pomislil name, na svojega prijatelja. Če bi želel in če bi bil pozoren, bi me slišal govoriti: LJUBIM TE!

Poskušam ti povedati skozi sinje nebo, skozi lahen vetrič, ki šepeta med drevesi, skozi pisane cvetice, svetlikajoče zvezde in svilnate oblake: LJUBIM TE!

To razglašam v slapovih, ki padajo z gora in sredi grmenja in bliskanja v nevihti: Moja ljubezen do tebe je največja!

Želim si deliti s tabo vsak trenutek tvojega življenja ... majhne stvari, tvoje skrbi in trenutke veselja. Vabim te, da se srečava še danes ... odločitev je tvoja...

JAZ BOM ČAKAL!

Za vedno tvoj prijatelj Jezus.«

Vir: svetovni splet

SVETNIKI – BOŽJI PRIJATELJI

Vi ste luč sveta – sveti na Slovenskem

»**BODITE SVETI, KER SEM JAZ SVET.**« (1 Pt, 1,16); Bog vsakega človeka kliče k svetosti;

SVETI VIRGIL – goduje 27. novembra

Salzburg je tesno povezan z začetki slovenske vernosti, saj je bil za naše prednike, ki so živeli severno od Drave, glavno žarišče misijonskega delovanja, kakor je bil za tiste južno od Drave Oglej. Ustanovitelj mesta in njegov prvi škof je bil sv. Rupert (+ 717), ki je bil zelo česčen tudi med Slovenci in ima na naših tleh več cerkva. Njemu je bila posvečena prvotna stolnica v Salzburgu, sedanja pa ima poleg sv. Ruperta za zavetnika tudi sv. Virgila. Ta je v slovenski cerkveni zgodovini zapisan kot 'apostol Karantanije', čeprav sam ni misijonaril med Karantanci. Bil je škof v Salzburgu, ko je tja prišlo odposlanstvo karantanskega kneza Hotimira s prošnjo, da bi v Karantanijo prišli krščanski misijonarji. Virgil sam zaradi svoje službe ni mogel iti, zato je to nalogo zaupal blagemu duhovniku Modestu, ki je našim prednikom oznanjal evangelij v duhu irskih menihov.

Tudi Virgil je bil po rodu Irec. Rodil se je okoli leta 700 in je bil deležen dobre bogoslovne in znanstvene vzgoje. Postal je opat nekega samostana na jugozahodu irskega otoka. Odlično je bil podkovan v matematiki, zato se ga je prijelo ime 'geometer'. Toda Virgilu ni bilo do časti in visokih cerkvenih služb. Želel si je drugačnega delovanja in leta 745 ga najdemo kot misijonarja na Bavarskem. Nastanil se je v samostanu sv.

Petra nad Salzburgom. Vodil je samostansko družino in tudi škofijo Salzburg, čeprav je bil v škofa posvečen šele čez 22 let. Od tukaj je vodil misijonsko delo po Bavarskem in sosednjih pokrajinah.

Svojega misijonskega dela ni hotel vpreči v frankovski politični voz; ni hotel, da bi se krščanstvo širilo 'z ognjem in mečem' – vodilo ga je izročilo njegove irske domovine: oznanjati evangelij z ljubeznivim poukom. Zaradi blage irske metode je bilo med Slovenci razmeroma malo odpora proti krščanstvu. Odpori, o katerih poroča zgodovina (Krst pri Savici!), niso bili naperjeni toliko proti novi veri, ampak bolj proti domači knežji rodbini, ki je v deželo poklicala Bavarce.

Okoli leta 760 je prišel v Karantanijo Virgilov namestnik, 'pokrajinski škof' Modest s skupino duhovnikov in si izbral sedež pri Gospe Sveti. Od tam so misijonarji hodili po sedanji Koroški. Leta 772 je Virgil po uporju poganske stranke mirno posredoval in poslal v Karantanijo nove misijonarje, ki so lepo utrdili krščanstvo med Slovenci ter s tem naše prednike vpeljali v krog tedaj bolj razvite zahodne kulture.

Virgil je kot škof v Salzburgu pokazal tudi veliko praktičnega čuta: odpril je zdravilne vrelce v dolini Gastein (Badgastein), poživil je rudarstvo, da je deželi omogočil dohodke in ljudem zaslužek. Vpliv salzburške škofije je razširil ne le po Bavarskem, ampak tudi po vsej Dravski dolini. Ustanovil je samostana Innichen in Kremsmünster z namenom, "da bi neverni rod Slovencev pripeljal na stezo resnice". Oba samostana sta odigrala pomembno vlogo pri pokristjanjevanju Slovencev. Na stara leta je prehodil vso svojo škofijo, da bi videl, "če povsod vlada prava vera in se kaže krščanska ljubezen v dobrih delih." Umrl je v Salzburgu 27. novembra 784. Precej časa je bil njegov spomin pozabljen, leta 1233 pa je bil prištet med svetnike. Skupaj s sv. Rupertom je zavetnik mesta Salzburg.

Pripravila Marica

Molitve nekoč

V literarni kotiček smo dodali še stare molitve, ki ste se jih naučili od staršev, starih staršev, sorodnikov ... pa jih še nismo slišali ali pa so pozabljene. Zapišite jih in pošljite, z veseljem jih bomo objavili. Pripišite tudi, kdaj in kdo vas je molitev naučil.

Babičina večerna molitev

Jezušček tam gori
v svojem zlatem dvori
sveti križ drži, z angelci kleči.
Prve hlačke nosim
in kleče te prosim:
Zdravja moji mami,
ki me zjutraj dramim,
češe me, umiva,
meni srajčko šiva.
Sladkih jabolk reže,
s kruhom mi postreže.
Mleka piti daje, da mi še ostaje.

Amen.

Hvaležnost je cvetlica, ki cveti v plemenitih dušah

Duhovna misel: Božidar Rustja, 4. 11. 2018

Prodajalka v trgovini je popoldne postala tako utrujena, da si je morala vzeti odmor. S seboj je vzela vrečko piškotov in jo položila v nakupovalno torbo. Na kavomatu je kupila kavo ter končno našla prostor na eni od klopic v nakupovalnem središču, ki so bile precej zasedene. V roke je vzela revijo in jo začela brati ter počasi srebat kavo. Ob njej je sedel mož, ki je bral časopis.

Čez kakšno minutko je segla po piškotih. Takoj zatem je tudi mož ob njej vzel keks. To jo je razjezilo, a je ostala tiho.

Kmalu zatem je vzel še en piškot. Ko je tudi ona segla še po enem, je mož takoj storil enako. Tokrat jo je mož še bolj razjezil, a spet ni nič rekla.

Ostalo ji je samo še nekaj požirkov kave, zato je spet segla po piškotih. In spet je enako storil tudi mož ob njej. Bila je ogorčena, še posebej, ker je sedaj ostal samo še en piškot. Preden je lahko rekla karkoli, je mož vzel preostali piškot, ga prelomil na pol in polovico ponudil ženi, sam pa ugriznil v drugo polovico. Potem se je nasmehnil gospe, spravil vrečko, vstal s klopi in odšel.

Žena je imela pokvarjen odmor. Zaprla je revijo in ko je odprla nakupovalno torbo, da bi pospravila revijo, je opazila svojo zaprto vrečko s piškoti.

Duhovita zgodba, ki nam lahko pomaga k razmišljanju, kako nas Bog ljubi in kako ljubeznivo ravna z nami tudi takrat, ko ga mi ne ljubimo. Spodbuja nas tudi k razmišljanju, kako velikokrat ne znamo ceniti tega, kar imamo, in se ne zavedamo, da to, kar imamo, ni naše, ampak nam je darovano, tudi če si tega ne zaslužimo. Prav tako zgodba usmerja našo misel na Darovalca, na tistega, ki nam vedno znova naklanja dobrote, mi pa ga ne prepoznamo ...

To je tudi sporočilo zahvalne nedelje. Usmerja nas na dejstvo, da nam je vse darovano, in opozarja nas na ljubečega Darovalca.

Neki mož je vsako jutro, potem ko se je zbudil, ostal trenutek v postelji in pomislil na dobre stvari in dobre dogodke. Zavest, kaj vse mu je darovano, mu je pomagala, da je vesel, optimističen in nezagrenjen stopil v nov dan. Na začetku vsakega dne je obudil vero v darovalca, kar ga je napolnila z novim navdušenjem.

»Hvaležnost je cvetlica, ki cveti v plemenitih dušah,« je dejal papež Frančišek.

Naj cvetlica hvaležnosti cveti v naših dušah celo leto, ne samo na zahvalno nedeljo.

Učim se ljubiti

Učim se ljubiti:

sebe,
moža,
otroka.

Učim se objeti v svobodi
in verjeti v varnost topline odnosov.
Verjeti, da je vsako ranjenost mogoče objeti
in vsak dan znova,
po malem,
na novo začeti.

In tako objemam sebe in tebe,
... z vsemi brazgotinami življenja.

Tadeja

Milena Modrijan, rojena Čuk

Nečakinja Milena Modrijan je samo enajst let mlajša od mene. Z možem živi v Šempetru pri Novi Gorici. Danes je upokojenka. Dve leti je delala leti kot trgovka, 26 let kot referentka v komerciali na MIP-u v Novi Gorici in 7 let kot blagajnik v SNG Nova Gorica.

Še danes se tako živo spominjam tistega 1. maja pred 65 leti, ko se je rodila. Njena mama, moja najstarejša sestra Tončka, je rodila kar doma. Po dveh fantkih je rodila punčko. Po maši sem jo lahko šla že gledat. Rekla sem, da je čisto rdeča, da je čudna. Postale je lepa in živahna deklica.

Vsak dan, ko sem šla iz šole, me je sestra pričakala, da sem oprala pleničke pri koritu. Zato sem dobila kosilo. Popoldan pa sem odpeljala Mileno na sprehod in se igrala z njo.

Ko si čez kako leto prišel k njim, je vsakemu ponujala jabolka, ki so bila na steni na beležu. Rekla je: »Na, abk«.

Moj ata jo je imel zelo rad. Pozneje so se preselili v Šempeter, a v Godovič je prihajala kar sama z avtobusom. Starša sta jo posedla na avtobus in šoferja prosila, da jo odda v Godoviču. Tu smo jo mi pričakali.

Za njen 13. rojstni dan sem jo peljala v Postojnsko jamo. Ni se niti premaknila na jamskem vlakcu. Bila je očarana nad tako lepoto in navdušena nad Postojnsko jamo.

Pri štirinajstih letih je šla z menoj v Koper, kjer je mož imel majhno stanovanje. Z možem sta se zelo razumela. Potepali smo se po Kopru. Šli smo tudi v kino in na koprsko noč. Tudi plavali sva v koprskem kopališču. Možu je pomagala pri kuhanju in pripravljanju mize.

Milena zdaj vsako leto organizira srečanje naših sorodnikov. Drži nas skupaj, kot radi rečemo. Dobimo se pri bajerju v Godoviču. Okrog 100 nas je. Vsi jo imamo radi.

Karolina Medvešček

SPOMINSKE DROBTINICE

Naš izlet

Na tokratni izlet »SKUPIN STAROSTNIKOV ZA SAMOPOMOČ« smo se odpravili skupaj z stanovalci Doma starejših iz Grapovčnika. Odločili smo se, da si ogledamo izvir reke Vipave. Zbrali smo se pred domom ob 9. uri in polni pričakovanj, krenili na pot. Na začetku nas je spremljala megla, ki se je kmalu razblinila in pokazalo se je sonce. Avtobus je ustavil pred dvorcem LANTIERI, v katerem se sedaj nahaja vinogradniški muzej. Tik za tem dvorcem, čez most, pa izvira reka Vipava. Prava redkost te reke je, da izvira iz več virov, vsaj štirih. V bližini teh izvirov se nahaja tudi zapuščen rudnik, ki si ga je mogoče ogledati le ob spremstvu vodiča.

Po ogledu zanimivih izvirov smo si privoščili kavico ter se malo odpočili. Od tu smo z avtobusom krenili v Vrhpolje pri Vipavi, kjer smo si v tamkajšnji cerkvi ogledali prekrasni mozaik, delo p. Marka Rupnika. Mozaik predstavlja vse glavne like iz Jezusovega življenja, kot so: Gospodovo oznanjenje, prizor Jezusovega prvega čudeža, vstalega Kristusa, ki rešuje Petra iz morja in srečanje Marije Magdalene z Vstalim

Kristusom. Na desni strani ob tabernaklju sta upodobljena sv. Primož in Felicijan, ki sta zavetnika te cerkve. Očarani od lepote te prekrasne mojstrovine p. Rupnika, smo se napotili na dobro domače kosilo v bližnjo gostilno. Prijetno utrujeni in polni lepih vtisov smo se popoldne vrnili v naš Logatec.

D.K.

Srečanje kofetkarjev

Srečanje kofetkarjev 2. novembra 2018 ob 13. uri na običajnem mestu. Udeležba je bila solidna. Najprej so nam postregli kavico in jabolčni zavitek. Prihod zakrite osebe nas je zresnil. Ugibali smo, kaj ima oseba za svoj hobi. No, nekaj časa smo ugibali – kaj vse zbirajo razni ljudje! Končno smo le uganili: STARINE; bolje povedano: narodno blago prejšnjih rodov, da njihov način življenja ne bi šel v pozabo.

Gospa Romana Pivk je doma iz Hotedršice št. 58, po domače Pr' Kovač. Predniki so bili kovači, ime je ostalo, ponosni so na prednike. Gospa je za svoj krst dobila v dar mali likalnik na oglje. Hrani ga z ljubeznijo – na vidnem mestu. Ob prazniku z njim celo »pokadijo« po hiši. Vaščani so nabavljali vino v Vipavi in ko so hoteli en sod zavreči, ga je gospa Romana vzela s seboj domov, ga očistila in zaščitila pred razpadanjem. Tako je zbirala v kleti predmete – sedaj jih je že tisoč. Vse je očistila in označila, kje jih je našla oz. kdo jih je prinesel.

Nam je predstavila le male predmete, ki jih je prinesla s seboj. Videli smo notranjsko narodno nošo, veliko volneno barvasto ruto, jerbas, svitek, kovinski termofor na vročo vodo, razne latvice, ponev za praženje ječmena za belo kavo, strgalo s krivim ročajem, železna posoda za kuhanje v peči in aluminijasta žlica – na koncu močno izrabljena. Model za potico ima ime NAJDENČEK. Vse je označeno: kje je predmet dobila in koliko je star – če je možno ugotoviti. Modelov za potico ima vsaj deset, nekateri so oviti z železno žico, da so boljše obstali.

Predmete hrani v hiši in na kozolcu. Tu so tudi vozovi, komati za živino, verige, kmečki stroji. Vse to si bomo ogledali spomladi, ko bo topleje. Zbirateljica bo 23. marca 2019 praznovala svojih 80 let.

Mi, kofetkarji, smo se nekako kar sami povabili na ogled muzeja ravno v tem času. Ali razumete?

Zbirateljica nas je navdušila z žarom v očeh, z ljubeznijo, kako zbira, čisti, ohranja ročno izdelane predmete, da bi ta doba ne šla v pozabo. Predniki so ta orodja uporabljali v znoju, delali in preživljali sebe in družino.

Sedaj veste, kam dostaviti star predmet, ki ga nameravate zavreči.

Gospa Romana zna ceniti tudi Vašo dostavo predmeta – na pravo mesto. Hvala Vam, če boste kaj našli na svoji podstrehi in ji dostavili.

Kofetkarska članica

VIKTORIJA – ZMAGA Šemrl Rejec

Viktorija ali po naše Zmaga, je premagala svoj človeški mimohod po naši zemlji. Njena pot je bila včasih vijugasta, včasih strma in naporna, ter včasih ravna in gladka. To je kratek opis njenega življenja. Viktorija je bila vedra in vesela, rada je molila in pela. Pred tremi leti sem jo prvič srečal v jedilnici in zapomnil sem si! Njen zvonček je zacingljaj in pred vsakim obrokom hrane nas je povabila k molitvi za prejeta hrano, za vse, ki so jo pripravili in za današnji dan. Njena izrazita vipavska govorica mi ni dala miru od kod izvira. Strmca je bil njen kraj in pot jo je vodila vse povsod ... Črni vrh nad Idrijo in ne nazadnje Logatec v dom Marije in Marte.

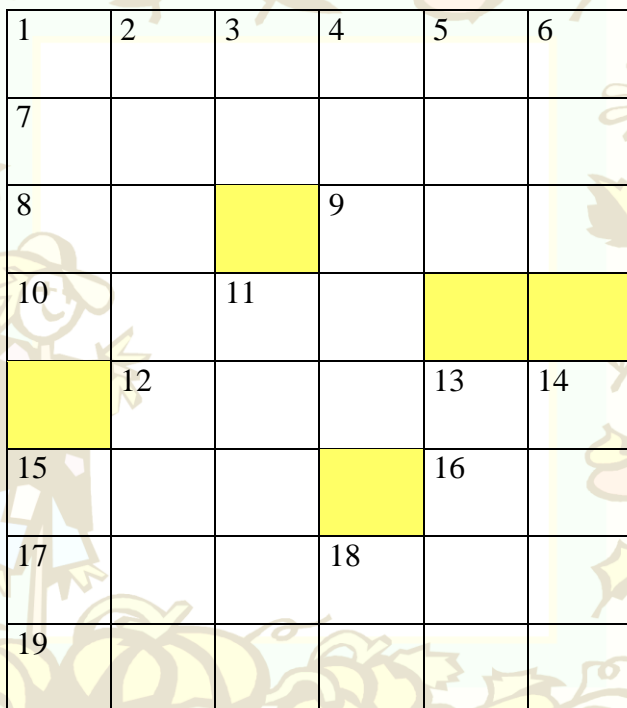
Na zahvalno nedeljo je v cerkvi še veselo pela zahvalno pesem, kakor, da bi se poslavljala od nas. Naslednji dan ji je postalo slabo in zaspala je v Gospodu.

Viktorija, zmaga je zdaj tvoja! V našem Domu Marije in Marte se te bomo spominjali vsi; od zaposlenih in mi tvoji sostanovalci.

Slavko Ogrizek

Križanka za prosti čas

Vodoravno: 1. prerok, ki mu je Bog posredoval deset zapovedi, 7. delavnica, kjer popravljajo ure, 8. začetnici fotografa Cirila Ambroža, 9. zeleni del pri repi, 10. redko moško ime dobiš, če premečeš ime Neja, 12. del grla, ki spominja na žretje, 15. domača ptica z velikim pisanim repom, 16. sredina besede roka, 17. edina hči, 19. staro ime za Palestino, kjer so živel Kanaanci.

1	2	3	4	5	6
7					
8			9		
10		11			
	12			13	14
15				16	
17			18		
19					

Navpično: 1. domača žival, ki rada prede, 2. osvežilna pijača iz oranžnega soka, 3. začetni črki imena četrtega evangelista, 4. plod pšenice in koruze, 5. najslabša šolska ocena, 6. tvorba v panju, pravimo mu tudi satje, 11. moško ime, ki ga dobiš s premetavanjem besede revni, 13. travnik ob reki, 14. človek z velikimi očmi, 15. mojster, ki peče kruh, 18. sredina besede banana.

MEDGENERACIJSKE SKUPINE

- BETANIJA: sreda ob 15. uri v V. nadstropju Doma Lazar
- EMAVS: torek ob 15. uri v V. nadstropju Doma Lazar
- MARIJA: četrtek ob 15. uri v jedilnici Doma Marije
- MARTA: torek ob 15. uri v jedilnici Doma Marije

TEDENSKE AKTIVNOSTI

- PONEDELJEK, SREDA, PETEK ob 7.10: telovadba v Domu Marije;
- PONEDELJEK, SREDA, PETEK ob 9.10: telovadba v Domu Lazar;
- TOREK ob 9. uri: vaje za spomin v V. nadstropju Doma Lazar;
- TOREK ob 9. 45: vaje za spomin v Domu Marija;
- ČETRTEK ob 9. uri: kreativna delavnica v pritličju Doma Marta;
- PETEK ob 10.30: sv. maša v kapeli Doma;
- NEDELJA ob 10. uri: sv. maša v župnijski cerkvi.

MESEČNE AKTIVNOSTI

- PONEDELJEK, 12. 11. 2018, ob 9. 10: sladke dobrote;
- ČETRTEK, 15. 11. 2018, ob 9.30: knjižničarka na obisku;
- ČETRTEK, 15. 11. 2018, ob 19. uri: predavanje za odrasle v JD;
- SREDA, 21. 11. 2018, ob 9. uri: obisk otrok;
- SREDA, 21. 11. 2018, celodnevno češčenje;
- ČETRTEK, 22. 11. 2018, ob 15. uri: martinovanje v JD;
- NEDELJA, 25. 11. 2018, sv. maša ob 8. in 10. uri: KRISTUS KRALJ;
- 26. - 28. 11. 2018, izdelovanje adventnih venčkov pred JD;
- SREDA, 28. 11. 2018, ob 9.15: kino v Jožefovi dvorani;
- ČETRTEK, 29. 11. 2018, ob 14. uri: praznovanje rojstnih dni;

Meni pa je dobro, da sem blizu Tebe, moj Bog.

Ps 73,28

*Ivana Maček
Viktorija Šemrl Rejec
Marija Šavli*

Blagor vam, ker ste se že tukaj veselili srečne večnosti.

VSTAVITE VOKALE

Č S Z C L V S R N

Med soglasnike vstavite prave vokale (samoglasnike), da dobite pregovor:

_____

_____

UGANKI

Gospodična zelena, na robu bazena,
je športnica prava, ki najboljše v prsnem slogu plava.

Mami privabi solze na lica
in v jok spravi celo neustrašnega strica.
Pa ni ne nesreča, niti krivica,
ampak sloveča kuharska kraljica.

ejnqee

SMEJALNICA

Šivanje

Janez opazuje ženo pri šivanju. »Tega pa ne razumem!« »Česa ne razumeš?« »Da s tako lahkoto vtakneš nit v šivankino uho, avta pa ne spraviš v garažo.«

Bujenje

»Spoštovani gost, pri nas na kmečkem turizmu vas bo vsako jutro budil petelin!«
»Prav, gospodar, pa prosim, navijte ga za ob pol desetih!«

Premoženje

»Mare, kako pa sta z ženo po ločitvi razdelila premoženje?«
»Preprosto, ona je vzela šoferja, jaz pa gospodinjsko pomočnico, pa je bilo vsega konec,« se je pohvalil Mare.

Zbrala M. Č.